

vil altsaa lægge Kommunalbestyrelserne paa Sinde, at dette er en vigtig Del af deres Hverv, som de ikke, saaledes som det hidtil ofte har været Tilfældet, kan lade blive helt i Urede, saa at de ikke vide, om de overhovedet ville eftergive en Fattigunderstøttelse eller ikke. Valglovens Bestemmelse indeholder en Udtalelse om Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, og denne medfører en virkelig positiv Ret for den Vedkommende. I mangfoldige Tilfælde, ikke blot af Hensyn til Egtestabs Indgaaelse, men ogsaa af andre Grunde, er det vigtigt, at man kan faae Rede paa, om Kommunalbestyrelsen vil gjøre Brug af Eftergivelsesretten, eller hvorledes den vil stille sig. Jeg tror, at det vil være meget ønskeligt, om Kommunalbestyrelserne fik en saadan Regel, og jeg tror ikke, at Noget kan have Noget imod, at dette skal finde Sted. Der kan tvistes om, hvorvidt den Tid, da Revisionen skal foregaa, er rigtig valgt, nemlig den første Maaned efter Regnskabsaarets Udløb. Den er valgt af Hensyn til den Regel, der gælder for alle Kommuner udenfor Kjøbenhavn, at denne Maaned er Januar Maaned, hvilket er umiddelbart før man i disse Kommuner i Følge Valgloven skal fremlægge Valglisten til Folkethinget, men det har jo ikke saa meget at sige, hvilket Tidspunkt af Aaret det bliver. Endvidere er der et tredje Hensyn, og det er det, at der skal være et klart Forhold tilstede mellem den Paagjældende og Kommunen. Det er ved tredje Stykke, at det bestemmes, at det Understøttelsesbeløb af den her omhandlede Art, som ikke er optaget i Protokollen, betragtes som eftergivet. Det staar altsaa ikke hen i det Uvisse, hvem man har Efterkrav paa og hvem ikke. Man behøver blot at efterse Listerne for at se, hvem det er, man har Efterkrav paa, i alt Fald for Sogneraadens Vedkommende. Har de udeladt Noget, maa denne Udeladelse betragtes som en Eftergivelse og have den samme Retsvirkning. Derved opnaa vi et væsentligt Gode for de Paagjældende og deres Naarværende, men vi opnaa ogsaa noget Væsentligt for selve Kommunalbestyrelserne. Man vil nemlig ikke sjældent have lagt Mærke til, at der ved Erklæringer om, hvorvidt en Mand har modtaget Fattigunderstøttelse eller ikke, er givet urigtige Attesten, ved Hjælp af

hvilke der saa er indgaaet Egtestaber. Det er ikke altid med Forjætt, at dette sker, men af Banvare og Uvidenhed. Senere kommer det saa op, at Attesten var urigtig, og at den vedkommende Præst og de andre Autoriteter ikke have været omhyggelige nok, og saa møder Sogneraadet paa Stedet op og gjør Krav paa, at nu skal den Mand, som virkelig har faaet urefunderet Fattigunderstøttelse, skøndt han har Attest for det Modsatte, og hele hans Familie sendes tilbage til Forsørgelseskommunen. Mange Sogneraadetsformænd er høist ulykkelig stillet ved dette udlare Forhold. Han har nylig tiltrædt sin Funktion, ingen bestemte Rettsregler foreligge, der er ikke fornødne Oplysninger fra tidligere! Han forhører sig da og faaer det Indtryk, at han nok kan give Manden Attest, men det viser sig saa alligevel, at det hænger ikke saaledes sammen, naar Andre komme til at rode op i det. Hvis denne Bestemmelse derimod bliver vedtaget, kan enhver følgende Formand se efter paa den sidst reviderede Liste i Protokollen, og staar Efterkravet paa Fattigunderstøttelse ikke deri, betragtes det som eftergivet, og i Genhold dertil udsteder han sin Attest. I Forening med ærede Medforslagsstillere har jeg udtrykkelig anført i andet Stykke: "helt eller delvis". Jeg kunde tænke mig, at man ved Eftergivelsen siger: "De og de Hensyn gjøre vi gjældende; de og de Beløb hidrøre f. Ex. fra Sygdom eller andre saadanne Forhold, og da Lovgivningsmagten har besluttet, at saadan Hjælp for Fremtiden ikke længere skal være Fattigunderstøttelse, ville vi ogsaa stryge disse Beløb. Vi give det Eftervirkning i samme Mand som den, der fremtidig skal herse, og stryge de Beløb, der tidligere ere ydede, og som hidrøre fra Sygdom eller lignende Forhold. De kunne ogsaa sige: Den Mand have vi Haab om kan vende tilbage med fulde Rettigheder, men hans økonomiske Stilling er saaledes, at Noget kan han bøde for, hvad han har modtaget. Vi sige derfor til ham: Du skal blive stættet af denne Liste, naar Du afgiver et pøst passende Beløb. Det samme Forslag under Nr. 2 har sin Hovedstyrke i, at det paa lægger som en Pligt en Gang aarlig til en vis bestemt Tid at gennemgaa Listen, og denne Liste, der saa er affattet, er retlig